

**Rokyta, Tříkrálová sbírka, Deskohraní,
Výtvarno, Skauti a skautky v Sušici**

XXVI. ROČNÍK

Duben 2022

Obsah

Rokyta 2022	3
Skauti a skautky v Sušici	5
Betlémské světlo	6
Betlémské světlo	7
Skautky výtvarno	7
Běžky	8
Mezinárodní večere	9
Něco málo od benjamínků	10
Vesmírná víkendovka vlčat v Sušici	11
Roveři na Kokotsku	12
Tříchodové menu na schůzce	13
Skautské deskohraní	15
Vánoční schůzka	16
Vánoční výprava skautů	16
VVV (Vlčácká Vánoční Výprava)	17
Vánoční výprava ke krmelci	18
Vlakem do Švihova a pěšky zpátky	18
Sobotní výprava vlčat	19
Tříkrálová sbírka 2022	20

Rokyta 2022

Poslední lednový víkend patřil tradiční zimní víkendové oldskautské akci na Rokyti. Osobně tradiční Rokytu pamatuji z mladých roverských let. To ovšem byla jiná chata s trošku jiným, o poznání dobrodružnějším zázemím. Od té doby už uplynulo mnoho vody, původní chata změnila majitele (nebo spíše nájemce, protože majitelem je stále Státní veterinární správa) a cíl tradičních skautských víkendovek na Rokyti se přesunul o kousek vedle pod kopec na Chalupu Rokyta. Právě okolo tohoto stavení jsem na našich toulkách Šumavou dlouho jen chodil a těšil se, až jednou budu taky tak zkušený a budu se moci pověstné víkendovky na Rokyti zúčastnit. A tento vytoužený okamžik nastal právě letos.

Bohužel je doba pro pořádání hromadných akcí poněkud nepřející, a tak se původně plánovaná sestava v týdnu těsně před víkendem stále ztenčovala o pozitivně naladěné či pouze o ty negativní, kteří byli s pozitivně naladěnými v kontaktu. To vyústilo v prý historický okamžik, kdy na každého účastníka na chatě vyšla postel. Popravdě řečeno si nedovedu dost dobře představit, jak by to kapacita chaty ustála

v původním počtu. Ale asi bychom se zmáčkli. Konečné obsazení pokojů tak bylo následující: (Kula, Viki, Terka), (Kiki, Kája, Anička a Majda), (Yetti, Kamil, Myškin a Zuzka), (Hnída, Martin, Jana, Frenky a Bedlák), (já, Niki). Po víkendovce na Filipovce jsme tentokrát získali privilegium soukromého dvoulužkového pokoje my. Slibuji, že pro příště budeme ctít rotační princip a přenecháme jej dalším v pořadí.

První nedočkavci se začali sjíždět již od pátečního rána tak, abychom si maximálně užili toho pravého zimního počasí. Ne vždy se totiž sněhové podmínky na Rokytě vydaří. Tentokrát si rozhodně nemůžeme stěžovat. A tak každý dle své chuti zamířil do běžkařské stopy. My vyrazili na pohodovou vyjížďku na Tříjezerní slať, Pod Oblík, na Javoří pilu a při Javořím a Roklanském potoce zpět na Modravu. Kousek před Modravou již s vidinou tepla a občerstvení jsme v protisměru minuli Kamila, který dle jeho slov neakceptoval tempo zbytku jeho výpravy a vyrazil směrem na Poledník. Po vydatném pozdním obědě jsme se ještě do tmy přes větrné modravské pláně doplahočili zpět na Rokytu, kde se postupně sjížděl i zbytek výpravy. Na večeri Kamil připravil vynikající guláš s tajnými přísadami. Samozřejmě nebudeme prozrazovat jakými. Večer pak patřil nejen kytarám, ale i společenské hře Party Alias ženy versus muži. Ačkoli jsme se ze všech sil snažili, nedokázali jsme dámské osazenstvo porazit. Alespoň trošku uchlácholit nás může fakt, že vítězství žen je prý typickým vyústěním této hry. Těžko říci proč ☺.

I druhý den byl ve znamení zimních radovánek. Někdo znovu vyjel do stopy, někdo preferoval lyžování sjezdové a někdo se jen kochal procházkou. My vyjeli při kanále přes Hakešickou cestu Pod Oblík a na Tříjezerní slať, kde jsme v protisměru minuli Bedláka, který, jak pozdější vyprávění ukázalo, cestou naháněl mladé atraktivní běžkařky, které ovšem po bližším průzkumu zase až tak mladé a atraktivní nebyly. Po příjemném sjezdu na Rybárnu jsme na Modravě byli cobydup. A protože podmínky přály, pokračovali jsme krasojízdou okruhem Březník, Ptačí nádrž, Filipovka. Počasí se postupem času zhoršovalo a na pláních kolem Filipovky naplno udeřil předvídaný silný vítr. Silný byl natolik, že se nejen špatně jelo, ale navhlé rukávy šlo po chvíli kontrolovat poklepem. Bez velkého hrdinství jsme tak sjeli co nejrychleji zpět na občerstvení do Modravy a odtud se popovezli autobusem na Rokytu. Na večerní

program, který se nesl ve znamení sdílení zážitků z uplynulého dne a zpívání u kytary, posádku doplnil Šat.

Neděle už nabídla pouze úklid a balení. Na závěr už chybělo jen nezbytné společné foto a popotlačit Kamilovu „Zeleninu“ z parkoviště. Tím se celá víkendovka uzavřela a všichni se rozjeli po značně zledovatělých cestách zpět do svých domovů.

Rokyť ZDAR!

ČÁRA

Skauti a skautky v Sušici

V pátek 14. 1. jsme vyrazili v hojném počtu sedmi skautek, sedmi skautů a dvanácti vedoucích do Sušice. Cestou z Klatov do Sušice jsme se sbližovali, jak jen to šlo, a co nám místo k sezení a stání dovolilo. Již stmelení jsme svižně přešli z nádraží ke klubovně, dali jsme si večeri od maminek a vyrazili na noční hru do města, pak jen rychle na kutě a sbírat síly na zítřejší výpravu.

Ráno jsme pojedli rohlík s nutelou a šli na autobus směr Kašperské Hory, nedostatek místa v autobuse už nás po zkušenostech z vlaku vůbec nepřekvapil a zdárně jsme vystoupili před gotickým kostelem svaté Markéty. Zimu jsme zahnali rychlým výstupem na Kašperk, pochod byl samozřejmě proložen neskutečnými tanečními kreacemi na zledovatělé silnici. Po svačině jsme pokračovali dále po červené značce kolem Humpolce na kopec Sedlo, zde jsme se pokochali rozhledem z nedávno postavené rozhledny. Výhledem jsme nasýtli duši a žaludky jsme si naplnili opečenými špekáčky s chlebem a kečupem. Najedení, odpočatí a plni sil jsme se skutáleli do Záluží, kde se zdatnější kusy oddělily a pokračovaly na vrch Anděla Strážce, ostatní sešli zpět do klubovny po červené a dali se do přípravy večeře, pauzu mezi polévkou a hlavním chodem jsme proložili testem skautských dovedností. Po buřtguláši jako od maminky jsme nacvičili několik divadelních představení o významných událostech skautských a českých dějin. Roveři ještě absolvovali krátkou procházku na Svatobor a byla neděle. Ráno jsme rychle uklidili, zabalili si a cestou domů se těšili na oběd.

Kulich

Betlémské světlo

Je 23. prosince a tradicí, na kterou se každoročně těšíme, je Betlémské světlo. Letos už jsem skautka, takže můžu jít pomáhat! Přišla jsem jako 1., byla tam Ťapka a po chvíli přijela i Borůvka. Vše jsme připravily a přišli první lidé, hned po nich přišly i holky Terka, Pája, Bali a Oci a taky Evička. Protože Evi a Bali nebyly na vánoční schůzce, přinesly nám dárečky, ještě jednou bych všem chtěla strašně moc poděkovat!!! Zanedlouho přišel i Mára a Máša, začalo se to tu hemžit lidmi a my jsme vůbec nevěděly, komu jsme co dávaly a komu ne. S Terkou jsme měly PF 2022, letos tam byli 2 kluci a 2 holky na lodi, ale v té tmě jsme vůbec neviděly na to, kdo to je. Vždy když někdo přišel, s Terkou jsme se hádaly, kdo to komu dá, byla velká sranda a moc jsme si to užily! Já jsem na konci vytáhla z batohu 2 termosky čaje a sušenky, tak jsme si daly. Když všichni odcházeli, Ťapka mi dala úkol, sesbírat plakáty na vývěsce a u školky, ale ještě potom jsem tam zůstala s Márou a Mášou a ona pustila míček do

potoka (míček jsme nenašli). Teď už jsem šla jen sebrat plakáty a rychle domů do tepla! Ale to rychle myslím doslova, protože bylo veliké náledí a já uklouzla přímo před schody domu.

Žíža

Betlémské světlo

Jako už každoročně i letos jsme pořádali rozdávání Betlémského světla u kapličky. Týden před akcí jsme s Borůvkou a Luckou dojeli pro Betlémské světlo na nádraží. Lucka i Borůvka se celý týden o světlo staraly, aby nezhaslo. Ve čtvrtek 23. 12. 2021 světlo donesly před kapličku, kde jsme museli vše připravit, než dorazí lidé. Samozřejmě jako každý rok tam byly nedočkavci, kteří nás přistihli opět nepřipravené. Po chvíli dorazili skautky a roveři, kteří nám přišli pomoci rozdávat světýlka, střediskové PF, malé kalendáře a perníčky, které upekly světlušky a skautky je následně nazdobily. I když ze začátku to vypadalo na děšť, nakonec to dopadlo dobře a nekápla ani kapička, jen to malinko klouzalo. Všem jsme rozdali světýlka a popřály krásné svátky a šťastný nový rok. Přijde mi, že každým rokem přijde víc a víc lidí, za což jsem ráda. Je to skvělá příležitost se se všemi setkat před Vánoci a zapomenout na všechen spěch a stres, který občas Vánoce přináší. Po hodině jsme vše společně uklidili. Nakonec jsme si udělali společnou fotku a vyrazili k našim domovům.

Tak už se těším na Vás zase za rok u kapličky.

Řapka

Skautky výtvarno

Sešly jsme se v sobotu ve staré klubovně, abychom si něco hezkého vyrobily. My skautky jsme nevěděly, co to bude. Vyráběly jsme tři výrobky. Začaly jsem „šitím“. Jednalo se o ušití plyšáčka. Některé si s ním vyhrály natolik, že žádný jiný výrobek nestihly. Základem plyšáčka byly buď ponožky, nebo rukavice. Dovnitř vata jako výplň. Vznikly nám králíčky, lenochodi, kočky, veverka... Druhý výrobek byl malovaný květináč. S těmi jsme si taky dost kreativně vyhrály. Někdy sice vzniklo

něco jiného, než bylo v plánu, ale všechny to měly moc krásné! Květináče jsme malovaly akrylovými barvami a někdo dozdobil třeba

nalepovacíma očima. Poslední výrobek byl turbánek. Upřímně, pro nás to byl spíš hlavolam. Jenom pár jedincům se turbánek podařilo složit. To ani nevěděly, jestli ho měly dobře. Každopádně třeba mně se to nakonec povedlo doma. Turbánky byly ze šňůrek, které vedoucí objednaly, předem se nás zeptaly, jakou chceme barvu. Nakonec jsme zasadily do květináčku kytičku. Pak následoval úklid. Všem se nám to moc povedlo.

Rybka

Běžky

V sobotu 5. 2. 2022 si pro nás Skřítek připravila výpravu na běžkách. Sešli jsme se v 7:50 na nádraží v Přešticích a vyrazili jsme vlakem na Špičák. Tam jsme museli přejít pěšky na lanovku. Koupili jsme si jízdenku a vyjeli jsme starou rozpadlou lanovkou, která vypadala jako „hříbek“, nahoru na Hofmanky. Cestou jsme se skoro všechny bály, ale svůj strach jsme překonaly a zvládly jsme to. Výhled z lanovky byl překrásný. Vystoupit nám pomohl Pavel a přesunuli jsme se na stopu. Nazuli jsme běžky a Skřítek s Pavlem, Lenkou a Pandou nám začátečníkům vysvětlovali, jak se běžkuje. První kopeček byl strašný. Každou chvíli jsme my začátečníci padali a padali. Když jsme kopeček sjeli až dolů, tak na nás už čekali holky, které už běžkovat dávno uměli. Společně jsme se vydali ve stopě vpřed. Cesta nám rychle utíkala a za chvíli jsme byli na Gerlově Huti. Zde jsme měli větší pauzu na oběd. A co by to bylo za výpravu bez toho, abychom nedělaly kraviny? Takže jsme zkoušely běhat v hlubokém sněhu. Nebudu Vám lhát, moc to nešlo, ale zábava byla a to je to hlavní.

Vzali jsme si všechny věci, běžky a hůlky a přešli jsme silnici na druhou stranu. Znovu jsme si zacvakli boty do běžek a vyjeli jsme směrem k hotelu Grádl. Cestou jsme se hodně zasmáli a už tu byl poslední kopec dolů. Před tím než jsme ho sjeli, tak nám Skřítek ukazovala, jak běžkovat bez hůlek. Náhodou nám to šlo :-). A také nesmí chybět nějaká hra. Tak jsme z posledního kopce hráli sněhuláka. Každý kdo spadl, si musel počítat písmenko S, a kdo spadl po druhé, tak písmenka SN atd. A kdo by spadl celkově 8krát, tak byl SNĚHULÁK, ale to se naštěstí nestalo nikomu. Ale nějaké držkopády byly, to jo! A poslední společná fotka také nesměla chybět! U té jsme mimochodem popadali jako domino. Když jsme se všichni stěží zvedli a odcvakli boty, vyrazili jsme pěšky do Železné Rudy. Než nám jel vlak, měli jsme ještě trochu času a za odměnu jsme šli do cukrárny. Každý jsme si dali zákusek podle své chuti. Byla to „mňamina“. A už nás tlačil čas, tak jsme museli jít na vlak. Cestování vlakem všechny milujeme a ani tahle jízda nebyla nuda! Běžky jsme si všichni jednoznačně užili a už se těším za rok na další. Běžkám zdar!!!

Balónek

Mezinárodní večeře

Konečně nadešel ten den, na který jsme se všichni dlouho připravovaly! Doma jsme si ve dvojicích připravily ochutnávky jídel ze zvolených zemí a něco o nich. Sedly jsme si ke stolu a vyndaly si připravené jídlo na ochutnávku. Brebta se Žížalou měly Japonsko a připravily si pro nás rizoto a jako bonus si připravily i kostým. Moc se jim povedlo. Štěpi s Pijavice měly Itálii a udělaly nám na ochutnávku tyramisu. Skřítek měl Česko a udělala nám koláčky. A já si připravila quacamole, protože jsem měla Mexiko. Všechno bylo moc dobré a všem se nám to moc povedlo. Poznaly jsme mnoho nových chutí! O zemích jsme si popovídaly a pustily si jejich hymnu. Na hru jsme použily hůlky, Skřítek nám vysypala na táce lískáče, my jsme si je předáváním měly dopravit do svého tácku. Byla to zábava, nakonec jsme si daly soutěž na poznávání podle chuti a čichu. Doufám, že příští rok se to taky takhle povede. Moc jsem si to užila!

Oci

Něco málo od benjamínků

Od září (kdy k nám jako obvykle přibily nové tváře) již uplynula nějaká doba a z benjamínků se stala skvělá parta. Na našich pravidelných schůzkách zažíváme spoustu legrace, hrajeme si, objevujeme nové věci, povídáme si, diskutujeme, učíme se, pomáháme si... Máme se prostě skvěle a nikdy se nenučíme! Teď, když už bude déle vidět, můžeme trávit

více času v přírodě i při schůzkách - a na to se moc těšíme:). Měsíce sice plynou jako voda, ale do konce června je naštěstí ještě daleko. Společně tak ještě zažijeme mnoho dalších nezapomenutelných dobrodružství v naší partě. Máme se, že se máme! :-)

Lenča

Vesmírná víkendovka vlčat v Sušici

Jaro už je bezpochyby za dveřmi a s ním i po dlouhé pauze Závod světlušek a vlčat. Aby v něm naši kluci byli za absolutní hvězdy, rozhodli jsme se uspořádat malé skautské soustředění v podobě víkendovky v Sušici. Celý víkend byl zasazen do tematiky kolem objevování odlehlých planet ve vesmíru, kdy se vlčata dostala do role skautských astronautů.

V pátek 11. 3. 2022 jsme v počtu šestnácti vlčat a čtyř vedoucích vyrazili z vlakového nádraží v Přešticích do naší cílové stanice v Sušici, kde se nacházela pomyslná základna skautských astronautů, kterou zastřešuje samotná NASA. Cestou byla vlčata rozdělena do dvojic, které představovaly jednotlivé týmy snažící se zapsat se do historie objevením planety s novou formou života. Na nádraží už na nás čekal osobní řidič našich vážených astronautů, naložil jejich zavazadla a my jsme pak pokračovali pěšky přes liduprázdnou Sušici. V klubovně skautů jsme se akorát vystřídali s oddílem sušických skautek, které nám klubovnu příjemně vytopily kamny a po večeři následoval vstupní test zahrnující otázky o přírodě, první pomoci, vyhledávání informací a skautingu. Jakmile vlčata vstupní test na pozici skautského astronauta vyplnili, odeslali ho do ústředí ke zkontrolování a čekala na ně ještě noční hra u nedalekého kostelíka nad Sušicí. Zde měla vlčata posbírat kousky mapy noční oblohy, které hlídali dva zákešní strážci galaxie a ti je chránili do poslední chvíle. Jakmile jsme obdrželi celou mapu, tak už jsme měli vše potřebné k sobotní celodenní výpravě.

Další den jsme se probudili do chladného rána a po krátké rozcvičce jsme vyrazili na výpravu k vesmírnému vysílači Svatobor. Vlčata cestou plnila různé aktivity, kterými si rozvíjela fyzickou zdatnost, znalosti dopravních značek a také pozorovala přírodu, jak to jen šlo, a svá pozorování doplňovala častými dotazy, čímž se o přírodě dozvěděla mnohem více než z nějaké zaprášené učebnice. Za každý splněný úkol pak astronautské týmy dostávaly indicie k celkem pěti neznámým planetám a z nich posléze vybraly tu nejvhodnější a nejživější planetu. Celý den nám dodávalo energii a dobrou náladu sluníčko na obloze bez

jediného mráčku. Po opečení výživné kosmické špekáčkové stravy jsme od vysílače vyrazili zpátky do klubovny, kde dva z našich kluků čekal ten největší okamžik víkendu. Dan a Lukáš totiž u slavnostního suického táboráčku úspěšně složili svůj vlčácký slib. Po pár vřelých Prachovo slovech jsme zalehli do spacáků, abychom byli připravení na nedělní finále našeho vesmírného dobrodružství.

Neděle začala úklidem klubovny a přesunem do nedalekého bazénu. Ve vodě, která představuje základ pro veškerý život, pak vlčata hledala záhadný mnohobuněčný organismus, který nakonec skončil v ruce Tondy, čímž se všechna vlčata zapsala do historie vesmírných objevů. Na památku dostali všichni na míru vyrobený odznak a pak už jen následovala cesta domů, přivítání se s rodiči a zbytek nedělního odpoledne, které už si každý užil po svém, ale nám všem stále běžely hlavou ty stejné zážitky z nezapomenutelné víkendovky v Sušici.

Roveři na Kokotsku

Poslední únorovou neděli se uskutečnila roverská výprava na Kokotsko. Nebyla to ovšem obyčejná výprava, byla to výprava s přesahem, výprava pro blaho národa a celého vesmíru.

Roveři se rozdělili do soutěžních dvojic, v nichž měli plnit spoustu společensky přínosných úkolů, namátkou vyberu.

Šířit povědomí o původu slova kohout, o jeho postupném vývoji ze staroslověnštiny do dnešní podoby, a o činnosti skautského hnutí v oblasti lingvistiky, mykologie a hydrologie. Dále prozkoumat bývalé tvrziště Kokot a doslova ochutnat jeho dobovou atmosféru.

Také provést sensorický test kokotských pramenů i zdokumentovat složení populace organismů z říše funghi.

Mimo jiné jsme nabyli nové vědomosti z historie těžby železné rudy na Plzeňsku, z hydroenergetiky i problematiky budování liniových staveb v podzemí. Experimentálně jsme ověřili základní znalosti z oblasti mechaniky.

Jak vidno, během pochodu z Ejpovic do Chrástu jsme bohatě nasýtli našeho ducha i mysl a mohli jsme se po návratu do Přestic uchýlit do Spoláku, kde se naskytla šance nasytit i naše žaludky. Během

pobytu v tomto restauračním zařízení proběhl seminář s otevřenou diskuzí, rokovali jsme o výše zmíněné problematice. Vše pro lepších vstřebání nabytých znalostí. Vrcholem večera bylo vyhlášení vítězů. Titul Největší Kokot získala dvojice Lenka a Joffrey. Čestnou cenu poroty Nejdelší Kokot získala Lulu.

Dále bych chtěl kategoricky odmítnout všechny pomluvy a fámy, které se šíří ve střediskových kuloárech. To, že se na výpravě používal prostoduchý humor plný dvojsmyslů s falickou tematikou, je holý nesmysl. Že bylo dokonce užíváno sexistických narážek a vtipů, ponechám raději bez komentáře.

Myslím, že mluvím za všechny přítomné, když tvrdím, že rádi navážeme na tuto vlastivědnou procházku a podobnou expedici za věděním provedeme co nejdříve.

Kulich

Tříhodové menu na schůzce.

V tento den se naši vedoucí rozhodli uspořádat něco neobvyklého. Rozhodli se uspořádat takové „kuchtění“, jak jsme to my skautky nazývaly. My jsme se samozřejmě moc těšily, jelikož mít schůzku tři hodiny?! Na to se nedá netěšit. Šlo tedy o tříhodinové vaření: polévky,

hlavního chodu a dezertu. Na začátku jsme dostali takové menu, kde bylo napsáno, co budeme vařit. Dostali jsme i recepty jednotlivých pokrmů. Byly čtyři: česneková polévka, houskový knedlík, vepřovočesneková omáčka a mrkvový dort s citronovou polevou. Nás sedm kuchařek se pustilo do práce s tím, že ke každému receptu jsme se mohly zeptat jednotlivých vedoucích a to: Ťapky pro hlavní chod, polévkové Luci, Skřítko na knedlík a Lulu v případě dezertního oboru. Každá jsme se plně věnovala své práci. A to, že omáčka by se dala zaměnit s polévkou, byla maličkost. Utopení v hledání přísad do konkrétního jídla byla možná trochu bojovka, ale co už. Proběhly hádky, jak se dělají krutony (nakonec vše stejně muselo být podle polévkářky) a domněnky, že trouba, „hřeje“... No nehřála ;)

Ale pomalu jsme dokončovaly svoje výtvary. S prostřením stolu jsme si daly velkou práci. Zvláště když se dvakrát muselo dojít pro příbory. Ještě

že někdo známý bydlí tak blízko. Složily jsme krásné lístky z ubrousků, rozendaly příbory přesně podle pravidel stolování, které si Ťapka dost podrobně nastudovala. Usedly jsme ke stolu a konečně jsme začali hodovat. Měli jsme k tomu i výbornou limonádu. Shodly jsme se, že všechno bylo moc mňamozní. Třeba já jsem si prostě těch pět knedlíků musela přidat! No ale teď následoval úklid. Uklidily jsme a vyrazily směr domov. Všechny jsme si to moc užily!

Rybka☺

Skautské deskohraní

Dokážete být správný vládce podsvětí? Vybudovat celé království s využitím sedmi měďáků a tří statků? Zvládnete odolat pokušení poslat rasu krysích lidí do úpadku již ve druhém tahu? Přesně na takové otázky našli skauti odpovědi v sobotu 19. 3. při hraní netradičních deskových her.

Ve hře Vládci podzemí zjistili, že není lehké jen tak postavit své najaté krvelačné přísluhovače do cesty trénovaným rytířům v zářivých zbrojích a že pro nalákání nebohého paladina do vražedné pasti bude potřeba nejedna zlatá mince. I mezi Vládci podzemí vládne rivalita a jelikož nikdo nehraje fér, tak být někde první ještě neznamená nutně úspěch. Každý temný pán se totiž ve svém vymazleném dungeonu nejvíc bojí toho, že překročí čáru zla natolik, že už nebude cesty zpět a hrdinové dobru mu vyrabují celý jeho dokonalý labyrint chodeb a místností.

Hra Dominion naopak přenesla hráče do pozice mladého šlechtice, který se snaží zvelebit kousek země mu svěřený. Buduje vesnice, na kterých pořádá trhy, napadá ostatní hráče pomocí svých milic anebo jen vesele doluje další a další zlato. Jak kluci zjistili, tak začít ve správnou chvíli s budováním knížectví a provincií, je klíč k úspěchu.

Název Smallworld hovoří sám za sebe. Svět je malý a ras, které soupeří o svoje místo na něm, je nepočítaně. Není lepšího pocitu, než když se vaši čerstvě najmutí Ratmeni vrhnou do rasy Hobitů v úpadku a začnou jim požírat jedno území za druhým.

Prostě jsme si užili docela dost legrace, naučili jsme se nové deskovky a zažili jsme fajn odpoledne.

Panda

Vánoční schůzka skautek

Sešly jsme se ve staré klubovně, měly vánoční nálady až k prasknutí! Byla totiž vánoční schůzka, vydaly jsme se na výpravu za zvířátky. Když jsme došli na místo, byla už tma. Zastavily jsme se u opuštěného stromečku a tam nadílku pro zvířátka nasypaly. Rozestoupily jsme se do kolečka a zapálily jsme si každá svíčku, zazpívaly jsme si koledu a vzpomínaly na to, co nás v tomto roce potkalo a co nás čeká v novém roce. Se sfouknutím svíčky jsme se rozloučily s rokem 2021. Po cestě zpátky jsme si svíčky znovu zapálily a snažily jsme se, aby nezhasly. V klubovně jsme si nalily čaj, co nám Žízala s Lulu připravily, řekly jsme si navzájem, co si přejeme k Vánocům a začaly jsme si rozdávat dárečky. Čas zas plynul tak rychle, že jsme se po nástupu vydaly domů, ale hlavně aby nás skaut bavil a všichni se znovu v dalším roce ve zdraví sešli. Byla to za mě nejkouzelnější schůzka skautského roku!

Oci

Vánoční výprava skautů

I tenhle rok se skauti tradičně na Štědrý den sešli, aby se vydali ke krmelci na Březníku a obdarovali lesní zvěř nějakým tím jídlem. Začínali jsme jako každý rok u staré klubovny. V hojném počtu dorazili jak skauti, tak roveři. Ještě než jsme vyšli, nám Panda předal každému dárek v podobě lžíce s naším jménem, čímž nejspíš vyřešil jeden z nejčastějších táborových problémů. Počasí nám přálo, a tak jsme pohodlně došli až k určenému místu. Po té, co jsme naplnili krmelec, došlo ještě k předávání dárečků a nesměla chybět ani skupinová fotka. Odtud vedla naše cesta

na tábořiště, kde si ti, kteří nevěří na zlaté prasátko, opekli buřty. Pak už jsme se všichni (většina i s plným žaludkem) vrátili ke klubovně. Tam jsme si popřáli šťastné a veselé Vánoce, rozloučili se, a tím ukončili letošní štědrodenní výpravu.

Pája

VVV (Vlčácká Vánoční Výprava)

Štědrý den je den plný očekávání. Ráno vstanete a očekáváte dárky. Jenže dárky přijdou až večer. Ale pokud jste vlče, můžete si čekání na očekávané dárky nečekaně zkrátit. Stačí se ráno obléct, sbalit do batohu něco dobrého pro lesní zvěř a přijít ke klubovně. Tam vás už očekává smečka vlčat pod dozorem stejně početné smečky vedoucích, kteří dokáží uhlídat i smečku několika svých dětí a dokonce i smečku tří psů. Ta se hlídá sama. V devět hodin zavelí Prach k odchodu a všechny smečky si to namíří kolem svaté Anny k Ticholovci. V Ticholovci už na ně čeká tradiční onen stromek. Je to trošku mrzáček, ale máme ho rádi. A když se na něj navěsí jablka, místo hvězdy dostane mrkev je z něj hned fešák. Zbytek potravy pro zvířata už dostanou do krmelce, který je hned vedle. Pak si stoupneme kolem stromečku, očekáváme prskavky a koledu a nějaké malé dárečky. Vše se splní. Koleda se zpívá, prskavky prskají a děti si rozdělují dárky. Dokonce i vedoucí dostanou (asi nebyli tak zlí), přestože žádné neočekávají. Na oplátku dostanou i vlčata dárek. Tentokrát byla všechna vybavena nožem rybičkou. Radost byla očekávaná. Pak pokračujeme dál kolem Ticholovce a v Lázních si vlčata očekávaně zahrají hru se schovaným batohem. Rodiče s dětmi se oddělují očekávání k obědu, kam bezesporu o hodinu později dorazí i vlčata. Pak už jen čekáme plni očekávání na večer, na kapra a na kupu dárků. Zkrátka den plný očekávání.

Vánoční výprava světlušek

Na vánoční výpravu se světlušky vydaly tradičně den před Štědrým dnem a letos opravdu v hojném počtu. Po dlouhé době jsme se mohly potkat mimo klubovnu bez respirátoru a vyrazit společně do přírody. Cíl naší cesty byl krmelec kousek od Lázní v Ticholovci. U něj jsme vysypaly dobroty pro zvířátka: seno, kaštiny, zeleninu, ovoce, suché pečivo a zvířátkům připravily bohatou štědrovečerní hostinu. Krátkou zastávku jsme udělaly u sv. Vojtěcha, někdo se občerstvil a pokračovaly jsme dál lesem. Námraza, která byla stromech i všude kolem, malovala krásnou zimní atmosféru a zpívání kolem stroměčku se zapálenými svíčkami bylo mimořádně kouzelné. Povedla se nám i společná fotka a na našem střediskovém facebooku sklidila mnoho lajků:). Po poslední koledě následovalo přání krásných Vánoc a hezká dojemná slova. Rozloučily jsme se u klubovny, kam jsme seběhly po louce nad stoupákem.

Vlakem do Švihova a pěšky zpátky

Ráno jsme se vydaly na vlakové nádraží, kde jsme nastoupily do vlaku směr Klatovy. Všech 7 si nás sedlo do jednoho kupé a než vlak dojel do Švihova, snědly jsme asi 5 pytlíků bonbónů. Vystoupily jsme ve Švihově a vyrazily na Kamýčskou skálu, na níž jsme vylezly po žebříčkovitých schůdkách a najedly jsme se. Po jídle jsme opět vyrazily. Po chvíli cesty jsme se zastavily na plácku u lesa, kde jsme si zahrály několik her. Během cesty jsme poznávaly rostliny i ptáky a měly svačinky pod každým kopcem, až jsme došli do Hloupenska. Odtud jsme se vydaly k Zálesí, kde jsme odbočily k Černé Skále. Objevily jsme řopík, do kterého jsme se podívaly, bylo tam moc pavouků. Prošly jsme si zříceninu a přes Radkovic se vydaly ke klubovně. Po 17. svačince jsme dorazily ke klubovně. Výlet i počasí se moc povedly.

Žabka

Sobotní výprava vlčat

V sobotu se na přeštickém nádraží sešla vlčata plná očekávání, co je na výpravě bude čekat.

Vyrazili jsme směr Klatovy. Ve vlaku jsme moc dlouho nepobyli, protože naše konečná byla ve Švihově. Zde jsme se přenesli do dob středověku a vlčata se přetělila v rytíře, kteří chtějí dobývat. Vlčata dostala mapu, podle které se orientovala, a plánovala dobytí hradu. Po cestě proběhla krátká zastávka na napojení koní a poslední ujasnění dobývací taktiky. Pak nadešlo samotné dobývání. Vlčata bojovala dlouho a statečně, jenže zdi hradu Švihov byly moc pevné a jeho vojáci silní a měli hodně šípů.

Vlčatům nezbylo nic jiného než se stáhnout. Jejich morálka klesla na dno, ztratili veškerou naději. Už chtěla svoji výpravu vzdát, ale pak narazila v mapě na jiný, starší a slabší hrad. To jim trochu pozvedlo náladu a vrátilo je zpět na jejich tažení. Snad přece neodejdou s prázdnou.

Vydali jsme se tedy na další pochod. Jako by nestačila porážka, celou cestu nás bičoval studený silný vítr, div nepadaly stromy. Ale ani to nemohlo zlomit odhodlaná vlčata. Hrad, na který směřovalo tažení, ležel na kopci. Zastávka, nabrání sil a domluva dobývací taktiky proběhla u paty kopce. Po poradě vlčata vyrazila vzhůru do kopce k branám hradu.

Tam zjistila, že hrad je téměř bezbranný, a vítězství tak bylo takřka zadarmo. I přesto však vlčata získala svou kořist, po které následovalo oslavování a hodování. Po chvíli už bylo slyšet praskání dřeva v ohni, který krásně hřál po mrazivém větru, a prskání a syčení opékaných buřtů. Všichni se najedli dosyta, aby měli dost sil na zpáteční cestu.

Při zpáteční cestě byla nálada po vítězství veselejší. Přesto, že se všichni posilnili na zpáteční cestu, půldenní dobývání si vybralo svou daň a někteří šli z posledních sil, bylo i pár pádů do bláta.

Nakonec jsme všichni, sice ztahaní a zablácení, ale v pořádku, došli na švihovskou zastávku, odkud nás vlak zavezl zpět domů.

Kapitán

Tříkrálová sbírka 2022

Po loňské pauze, kdy nebylo možné kvůli covidové situaci uspořádat tradiční koledování, mohli letos opět vyrazit do ulic po celé naší republice tříkráloví koledníci. U nás v Příchovicích se na cestu naši nejmladší (vlčata a světlušky) vydali v pátek 4. a v sobotu 5. ledna. S nadšením obešli celou obec a podařilo se jim vybrat do tří pokladniček 18 079 Kč. Věřím, že svým novoročním přáním a dětským úsměvem potěšili všechny, co jim otevřeli dveře svých domovů.

Kristýna Brunátová - Kikina

Protlak– časopis střediska Příchovice

Vychází 4× ročně, vydává středisko Příchovice

šéfredaktor: Josef Volf – Koza, **editor:** Jan Soukup – Johny,
redakční rada: Skřítek (skautky), Rajče (RR), Sušenka (světlušky),
Panda (skauti), Kula (oldskauti), Prach (vlčata)

kontakt: Josef Volf, Příchovice 315, Přeštice 33401, volf.jo@gmail.com

vyšlo: 2. 4. 2022 **neprodejné** <http://prichovice-skaut.cz>